

JSMĚ

RODINA

TAUFERKY

Příběh motolice.

Jednoho dne se na pastvině se stádem ovcí, objevilo lejno s nevyvinutými vajíčky motolice jaterní. Krátce poté se jedno takové vajíčko dostalo na kopytech ovce do blízkosti vody, kde se mohlo pokojně vyvíjet dál. Začalo to zárodkem miracidia, které se po čase vylíhlo a začalo svou životní pouť invazí do osamělého plže. Když bylo v bezpečí uvnitř, mohlo miracidium pokračovat ve vývoji přes sporocystu až po cercarii, která opustila plže a vydala se do světa.

Pokojně si plavala v hustých vodních porostech a začala dospívat v metacercarii. Protože její rodiče zůstali někde ve střevech ovcí, nikdo nemohl zabránit jejím pubertálním výlevům a tudíž i invazi do člověka.

Na její obranu, stalo se to náhodně. Onen člověk totiž utrl stébko, na kterém zrovna odpočívala a strčil si ho do úst. Kdo ví, proč to lidé dělají... to nicméně naši malou motolici nezajímalo a tak se vydala vstříc dobrodružství do útroby homo sapien sapien.

Když se dostala do tenkého střeva, začalo jí být poněkud smutno a tak encystovala a dospěla v plnohodnotnou motolici. Aby dostala svému jménu, šla objevovat tajemné zákoutí jaterních žlučovýchodů.

Během několika měsíců založila vlastní rodinu a žila šťastně až do antiparazitik.

Autor D.

Hola hej, kapitáne!

Nikdy jsem neuměla počítat, proto
zbylo na mlíko. Uděláme maturitu, ty,
ty, ty taky, taky, ty.
Maturita za rohem a tak nás omluvte,
že nám trochu povolují nervy.

Vaše příspěvky jsou
vítané!

Chtěli byste se
podílet na tvorbě
našeho časopisu? Rádi
píšete, kreslíte či
fotíte? Chtěli byste
zpětnou vazbu? Nebo
jen máte nápad na
zlepšení naší tvorby?
Pak stačí vhodit svůj
výtvar nebo návrh do
schránky VEMENO. My ji
před vydáním nového
čísla vybereme a
nejlepší práce
otiskneme!

Veterinánři z města zavítali k nám do školy!

Pan doktor Bubeník je sice stále zaneprázdněn péčí o své pacienty a studenty, přesto se nám ho ale podařilo odchytil a popovídat si s ním.

Vaše oblíbená barva?

Červená, zelená. Je to tak 50/55 ☺

Znamení zvěrokruhu?

Panna

Máte oblíbené zvíře?

Kůň, pes, jinak všichni kteří jsou hodní.

Oblíbený zpěvák, herec?

Vašek Vydra, zpěváci všichni kteří zpívají dobře, Ondráčková, Zagorová, Janda (Olympic), Zich...

Oblíbený film?

7 statečných (1960), Vinetou, MamaMia

Čtete rád?

Nemám na čtení moc času, ale rád si přečtu odborné časopisy. Z knížek mám oblíbenou Králův klenotník.

Máte nějaké životní motto?

Veterinář by měl zvířatům poskytovat nejlepší péči podle vědomí a svědomí, snažit se se všemi vycházet co nejlépe a řešit věci s mírou.

Měl jste nějaké oblíbené či méně oblíbené předměty?

Patologie, chirurgie, reprodukce (z té jsem dostal na výšce za 3 ale to mi udělali naschvál) a parazitologie.

Co máte rád na naší veterince?

Absolvoval jsem v roce 1973, celý systém školy, nádvoří, budovy, personál, atmosféra - za celé ty roky to neztratilo ten lesk. Proto když jsem přijal nabídku na záskok, která se postupem času změnila v pravidelné vyučování.

Jste veterinář z praxe, jaká je vaše nejvtipnější historka z povolání?

Jedna postarší paní mě volala ke koze a tím, že prý jí kvůli stáří vypadaly zuby... (pozn. redakce: koza fyziologicky nemá horní řezáky)

Druhý případ byl, když mě zavolali ke koze, která nežrala, když jsem se jí podíval do huby, celý jazyk měla zčernalý a mě v hlavě jenom rotovaly všechny nemovi, kterými by mohla trpět. Když jsem jí ale na jazyk šáhl, vyndal jsem ruličku kůry, která se jí na něj

namotala. Koza byla vyléčená a já dostal zaplacené dvěma lahvemi plzně.

V hodinách nám často vyprávíte příběhy o všem co se vám přihodilo. Kolikrát tu dobu co jste veterinář vám šlo o život?

Celkem čtyřikrát. Jdenou mě do hlavy kopl kůň a třikrát jsem to schytal od skotu.

Máte nějaký oblíbený případ? Třeba náročný porod který skončil dobře apod.?

Volali mě ke klisně, že má černé močení (myoglobulii). Když jsem šáhnul dovnitř (do

dělohy), ucítil jsem jen kostečky. Z těch vytažených kostí jsem poskládal celé hříbě.

Poté co jsem šáhl znovu, ucítil jsem další, živé, hříbě. Byla to klisnička, která v loni zemřela v krásných 18-ti letech.

Podruhé mě zavolali ke krávě, ze které jsem vytáhl pět telat. Byli droboučké, malé a slabé, pravděpodobně by zemřeli. Ale ženské, ošetřovatelky, jim našily čepice a ponožky a všech pět jich odchovali.

Chcete na závěr říct něco studentům?

Kdo se sem dostane, měl by se snažit odnést si a získat co nejvíce vědomostí pro život a i výšku.

Jarní tvoření

How to make the EASIEST NO SEW SOCK BUNNY

FeelingNifty.com

Nevinní studenti obětmi vyšinutých únosců!

Dne 4.3.2019 bylo v areálu Střední školy veterinární Kroměříž spatřeno 5 pachatelů pokoušejících se unést kolem 45 studentů této školy. Studenti 1. ročníku byli pod vyhrůžkami nuceni nastoupit do autobusu spořádaně včetně naložení jejich osobní věci, které si stihli s sebou vzít. Řidič neodporoval a s obavami o svoje bezpečí souhlasil se všemi požadavky únosců.

Pachatelé poté telefonicky oznámili své požadavky na výši výkupného.

Po necelých dvou hodinách jízdy "hrůzy" dorazili únosci se svými oběťmi do Karlova pod Pradědem, kde měli pachatelé svoji základnu v penzionu Aurum i s dalšími komplici, tentokrát s řady rodičů, kteří dovezli některé oběti svými auty na místo. Studenti byli poté pod nátlakem uzamknuti v apartmánových chatkách v nelidských podmínkách. Jídlo dostávali pouze 3x denně za odměnu. Každý další následující den nastoupili dopoledne a odpoledne pod dozorem 5 únosců na nucené práce. Ve večerních hodinách byl obětem vymýván mozek propagandou o zimních sportech, byli nuceni sledovat instruktážní videa a poslouchat kázání o bezpečnosti při nucených pracích.

Studenti s únosci spolupracovali, nicméně pachatelé byli bdělí a drželi i noční hlídky pro případ pokusu o útěk či návštěvu jiné chatky.

Poslední den únosci vyhnali všechny oběti na blízký svah, kde je nutili kličkovat mezi slalomovými tyčemi. Nerychlejší studenti byli poté večer potrestáni diabetickým šokem a kádrovým posudkem.

V pátek dne 8.3.2019 rodiče obětí shromáždili dostatek peněz na zaplacení výkupného, zástupci z jejich řad dovezli peníze na místo a zbědovaní vyhublí studenti se mohli vrátit ke svým rodinám, které ihned kontaktovali psychologové specializující se na oběti trpící „stockholmským“ syndromem.

Je nutné podotknout, že stále se po pachatelích pátrá a žádáme veřejnost, aby neprodleně kontaktovala policii na lince 573338932, pokud rozpozná totožnost pachatelů z přiložených fotek.

Pplk. Lumír Pávek

Zajímavosti ze světa zvířat

Připravili jsme si pro vás pár zajímavostí, které jistě okoření váš život a snad i pobaví.

1. PŘI HŘE NECHÁVAJÍ PSI GENTLEMANSKY VŽDY VYHRÁT FENKY, I KDYŽ JSOU TŘEBA FYZICKY SILNĚJŠÍ.
2. POKUD JE OPUŠTĚNĚ NĚJAKÉ VEVERČÍ MLÁDĚ, JINÁ VEVERKA HO ADOPTUJE.
3. MOŘSKÝ KONÍK MÁ JEDNOHO PARTNERA CELÝ ŽIVOT A PŘI CESTOVÁNÍ SE DRŽÍ OCASY, ABY SI NEUPLAVALI.
4. ŽELVY MOHOU DÝCHAT ZADKEM.
5. KRÁVY PRODUKUJÍ VÍCE MLÉKA PŘI POSLECHU UKLIDŇUJÍCÍ HUDBY. NEJVÍCE HO VYPRODUKOVALY BĚHEM PÍSNÍČKY EVERYBODY HURTS OD SKUPINY R.E.M.
6. VZOR NA PSÍM ČUMÁKU JE STEJNĚ TAK ORIGINÁLNÍ JAKO LIDSKÉ OTISKY PRSTŮ. PSI SE PODLE NĚJ DAJÍ I IDENTIFIKOVAT.
7. PAPUCHALKOVÉ SI BUDUJÍ DOMOVY NA SRÁZU A MAJÍ JEDEN EXTRA POKOJ, KAM CHODÍ NA ZÁCHOD.
8. TUČŇÁK DÁVÁ SAMIČCE, KTEROU CHCE ZA DRUŽKU, KAMÍNEK JAKO ŽÁDOST O RUKU.
9. PODLE STUDIE MAJÍ KOZY RŮZNÉ AKCENTY PODLE OBLASTI, KDE ŽIJÍ.
10. BLECHA DOKÁŽE Z MÍSTA VYSKOČIT DO DVĚSTĚNÁSOBNÉ VÝŠKY SVÉ VELIKOSTI. PRO PŘEDSTAVU TO JE JAKO BY ČLOVĚK DOKÁZAL Z MÍSTA VYSKOČIT NAD 102PATROVOU EMPIRE STATE BUILDING V NEW YORKU.
11. MOUCHY NEZTRÁCÍ ČAS SVÉHO KRÁTKÉHO ŽIVOTA (ŽIJÍ V PRŮMĚRU 14 DNÍ) A VŠECHNY NÁM SVÉ DNY "ZPŘÍJEMŇUJÍ" BZUKOTEM VE STŘEDNÍ OKTÁVĚ, KONKRÉTNĚ V TÓNU F.
12. PĚTIMILIMETROVÁ MEDÚZA TURRITOPSIS NUTRICULA POCHÁZEJÍCÍ Z KARIBSKÉHO MOŘE JE JEDINÝM NESMRTELNÝM ŽIVOČICHEM. PO ROZMNOŽOVÁNÍ SE DOHÁŽE VRÁTIT DO STÁDIA POLYPU A ZNOVU DOSPÍVAT.
13. SLONI DOBŘE SLYŠÍ NEJEN DÍKY OBROVSKÝM BOLTCŮM, ALE POMÁHAJÍ SI NAHAMA SE SPECIÁLNÍMI, VELMI CITLIVÝMI POLŠTÁRKY.

Kolika

Tuhle jsem si koupil koně,
teď mi potvora doma stůně.
Souseda zootechnika jsem si zavolal,
aby mi s tím poradil, něco udělal.

Jarda kolem koně chodí,
přemýšlí až se mu čelo potí
a pak povídá:
„Zvětšené a nafouklé břicho má,
peristaltika je zpočátku zvýšená.
Plyny už nevychází z těla ven,
a trias je taky pozměněn.“
že prý je to kolika,
ař povolám si na to profíka.

A tak přijde doktor, hloupě stál a mě se ptal,
kdy a co ten kůň naposledy žral a sral,
a jestli byl někdy gravidní,
Povídám: „Jen se doktůrku rozhlídni.“

Tak to tomu v plášti docvaklo,
že todle není divadlo,
zahanbeně přizná:
„Je to hřebec a ne klisna.“

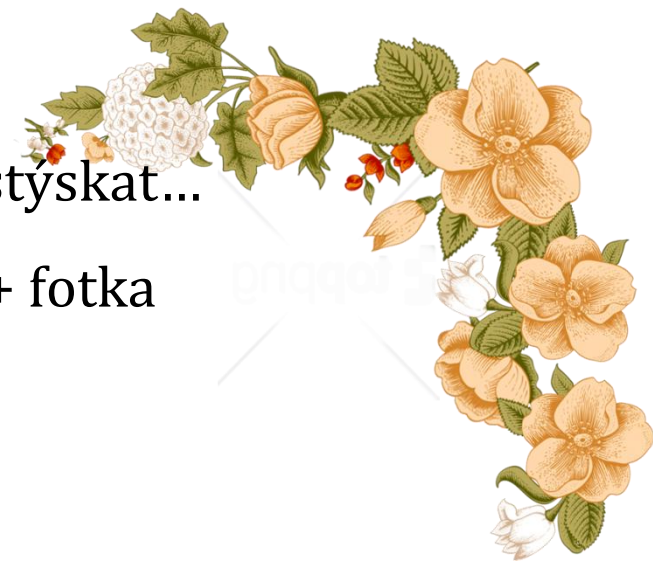
Potom provedl vnější prohlídku,
zjistil že kůň má nejspíš teplotu.
Z obou stran ho prozkoumal,
prve sondáž žaludku udělal,
a pak mu ruku do prdele rval.

Když umyl si ruce a podrbal bradu,
pravil: „Tuším v tom nějakou zradu.“
Že prý neví co s tím teď,
bojí se, aby nebyla to strangulace střev.
A tedy punkci dutiny břišní udělá,
jestli to není tympanie nebo peritonitida.

Ani po tomto zákroku nebyl chytřejší,
ale už ví jak terapii vyřeší.
Sympatikalitika a analgetika koni naordinoval,
aby nebylo to málo, klystýr k tomu udělal.

A že když ani toto nezabere,
že prý na to půjde chirurgicky.
Kůň ale stejně zdechne,
a doktor si namastí kapsu, jako vždycky.

Autor: absolventka slečna Prokopová ze 4.B

Bude se nám stýskat...

Rozloučení + fotka

